

a Mi lapunk

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége kiadványa

Pénzügyőrök az első világháborúban

Az Osztrák–Magyar Monarchia trónörököse, Ferenc Ferdinánd és felesége elleni sarajevói merénylet következményeként a monarchia hadat üzent Szerbiának. A szövetségi szerződések értelmében egész Európa hadba lépett, kitört a világháború, amely jelentősen befolyásolta a pénzügyőrök életét is. Az ugyanis már 1914 előtt is világos volt, hogy a pénzügyőrök, mint a fegyveres karhatalom tagjai, nem mentesülhetnek a háborús feladatok terhei alól.

Az 1914 júliusában elrendelt mozgósításkor több pénzügyőr is harcoló alakulat állományába került, pedig egyébként a törvény mentességet állapított meg rájuk. (Aztán később egy rendelet feloldotta ezt, és visszakérülhettek belterületi, illetve határszéli szolgálatba.) 1914. szeptember 25-én az orosz cári csapatok az Uzsoki-hágón át benyomultak a Magyar Királyság területére, itt már pénzügyőrök is segítettek feltartóztatni az ellenséget.

A határszéli pénzügyőrök feladata fontos volt, ők katonai irányítás mellett vettek ebben részt, felhasználva kiváló helyismeretüket. A pénzügyőr tisztviselők az ezredtörzseknel szolgáltak, főfeladatuk a közvetítés volt a hadsereg és a pénzügyőrség között. A határszélen szolgálókat ellátták csukaszürke egyenruhával és jobb minőségű fegyverekkel. Csapatokat vezettek a határhegyekben, felderítő és hírszerző tevékenységet végeztek, hadifoglyokat kísértek, vonatokat, objektumokat őriztek, megakadályozták a csempészetet, emellett „hagyományos” pénzügyőri-jövedéki feladatokat is elláttak.

1915 októberében az osztrák–magyar, német és bolgár erők együtt megszállták Szerbiát. A szerb pénzügyigazgatás közös irányításában később a magyar pénzügyőrök is részt vettek.

1916. augusztus 27-én Románia megtámadta Erdélyt, ahol az első csapatokat a határszéli pénzügyőrök és csendőrök próbálták feltartóztatni – az első áldozatok pénzügyőrök voltak.

Hálás utókor

A vesztes háború és az újjászerveződés után sem felejtkeztek meg elhunyt társaikról a Magyar királyi Pénzügyőrségnél. Az emlékezés jegyében többek között Bittermann Béla I. osztályú pénzügyőri felügyelő közbenjárására – mint aki megjárta a háborút –, a Mátyás utcai pénzügyőri laktanyában, amelynek a

parancsnoka is volt, 1926-ban emléktábla avatásra került sor, amelyen alkotója, Istók János szobrászművész a világháborúban hősi halált halt 236 pénzügyőr nevét örökítette meg.

Részletes tudósítás számol be a *Pénzügyőri Szaklap* hasábjain e jeles eseményről. Az ünnepségen, amelynek első mozzanata a pénzügyőrség díszszázadának laktanya elé vonulása volt, megjelent többek között József királyi herceg Fábry Dániel őrnagy szárnysegéd kíséretében, Kovács Béla tábornok a hadügyminisztérium nevében, Kiss Ferenc tábornok, Jánky Kocsárd a honvédség főparancsnoksága nevében, Bud János pénzügyminiszter a kormányzó nevében, és dr. Sipőcz

Jenő polgármester a főváros nevében. Az ünnepséget a pénzügyőrségi dalárda a *Hiszekeggyel* nyitotta meg, ezt követően Bittermann Béla pénzügyőri felügyelő üdvözölte a megjelenteket. Bud János pénzügyminiszter a kormányzó nevében engedélyt adott az emléktábla leleplezésére, majd dr. Szabó P. Piusz a római katolikus egyház, és dr. Göde Lajos a református egyház nevében kegyelettel emlékezett meg az elesettekről. Bardócz János főbiztos beszéde következett, majd átadta az emléktáblát, amit a főváros közönsége nevében dr. Sipőcz polgármester és Bittermann Béla felügyelő mint a laktanya parancsnoka vett át.

Turi Zsolt

pénzügyőr őrnagy, kulturális főreferens
NAV KEKI Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeum

Megszerveztük, kiértékeljük, megismételjük

(A NAV NYOSZ 2018. évi Műveltségi Vetélkedője a szervező aspektusából)

Amikor a műveltségi vetélkedő országos döntőjéről hazafele tartva leültem a vonat „ha lehet, hagyjanak békén” ülésére (az a kettes ülés, amivel szemben nem lehet leülni, mellém meg a táskám rakom), egyrészt a jó mulatság, férfimunka volt érzés fogott el, másrészt a visszajelzések borzolgatták kedélyemet.

Az ötletet a vetélkedő megrendezésére egy szövetségi tag (a vetélkedőn a zsűri elnöke) és a szövetség elnöksége közti levélváltás, az azt követő közgyűlési felvetés, valamint az elnökség nyitottsága eredményezte. A létrehozott szervezőbizottság több hónapos munkával, a zsűri elnöke által összeállított kérdések alapján valósította meg ezt az országos vetélkedőt. Sok segítséget kaptunk a régiófelelősöktől, akik az elődöntőket megszervezték, a döntő forgatókönyvét pontosították és hatalmas munkát végeztek ismét szövetségünk titkársága is.

Az eredményhirdetés után abban minden résztvevő egyetértett, hogy jó a kezdeményezés, kell a vetélkedő, mely a kezdeti érdektelenség után mégis sokakat megmozgatott, de a formáról, módszerről megoszlottak a vélemények, ami már játék közben is látszott. Volt, aki azt mondta: „Utolsók lettünk, de jól játszottunk, és büszkén megyek haza, mert 80 százalékot teljesítettünk!” Másokon viszont látszott a véresen komolyan vett küzdelem minden megnyilvánulása. Ők sajnos magukkal toltak ki, mert nem élvezték a játékot.

A vetélkedőt a szervező szemével – „szakszerűen” és röviden – úgy tudom összefoglalni, hogy az az első alkalomhoz képest jól sikerült. A játék közben felmerült módszertani, zsűrizési, elismerési, díjazási problémákat sikerült ugyan feloldani, és jövőre ki is fogjuk küszöbölni, de a döntőn nehéz perceket okozott, és a hazafele úton még sokáig foglalkoztatott. Szerencsére az uta-

zás álomba ringatott, és így lehiggadva, már a jövő évi terveket szövögetve értem haza.

Annyit ígérhetek, hogy javasolom az elnökségnek a vetélkedő jövő évi megszervezését, egyrészt másfajta kérdésekkel, másrészt sokkal játékosabban, hogy a szórakozásé, ismeretbővítésé, a kollektíva építéséé legyen a főszerep, és ha sikerül díjakról is gondoskodjunk, az már legyen bónusz. 2019-re mottónak javaslom: „Komoly díjakért, komolytalanul”. A díjak apropóján köszönöm meg a Rómer Flóris Művészeti és Történelmi Múzeum és Grászli Bernadett igazgató asszony felajánlását, amely révén értékes díjakban részesülhettek a győztesek.

Végül, munkájukat megköszönve felsorolom azokat, akik a megvalósításban részt vettek: Bozányné Nemes Rita, Csík Bálint, Gregorné Abonyi Ilona, Netye Mihály, Tánczos Imre, dr. Wagner István.

Horváth Attila,
a szervezőbizottság vezetője

Vetélkedő versenyzői szemmel

Mert játszani jó! Kollégáim, barátaim, sorstársaim, figyeljetek rám! Dicsérni jöttem az ügyet, nem temetni. A jó, mit ember tesz, túléli őt...

Na, de hagyjuk Antonius beszédének kifemicamított változatát! Lássunk egy röpke (immáron gyomorgörcstől mentes), a játékos szemszögéből vetített helyzetjelentést a hármas asztaltól. Mivel Kis István csapatkapitányunk ezt a számot húzta a versenyhelyek sorsolásán.

Cavinton helyett csokidarabkák élénkítő hatásában, a világhálóról, hírekből szedett információk friss kavargásából, de leginkább a hosszú távú memóriánk eldugott sarkában jól leülepedett tudásunkban bízunk. Gyerekesen rejtegettük a napokban összejegyzetelt „puskát”, nem tudván, használhatjuk-e azokat? (Végül kiderült, még véletlen se esett egybe egyetlen feljegyzésünk se a feladvánnyal.) Ugyancsak tili-tologattuk, hogy ki húzza a tételt, kinek legkevésbé „szerencsétlen” a keze, hogy ballal vagy jobbal nyúljunk-e a cetlik felé? Ki vállalja magára a hangos válaszadást, még ha előzőleg rá is bólintottunk mindhárman az ügyre. Az első riadalom után aztán megnyugodtunk, mert a kérdések úgy voltak felépítve, hogy a sorok között elhelyezkedő mankókon szinte ott támaszkodott a válasz.

A pontrablás, amire a szellemi csatában lehetőség volt, tetszett, amikor mi tettük, amikor tőlünk raboltak, az kevésbé. Bár e téren kezdetben volt némi káosz, amit a zsűri menet közben igyekezett orvosolni. Csapatunkban kiváló volt a hangulat, büszkén somolyogtunk össze, ha a sajátunk mellett más kérdésére is tudtuk a választ, s annak is tudtunk örülni, ha új információval gazdagodtunk.

E szösszenetnek nem tiszte, hogy értékelje a NAV NYOSZ első, de remélhetőleg nem utolsó országos műveltségi vetélkedő milyenségét, sokkal inkább egy hangulatjelentés. De őszintén megvallva, jobb már utána lenni, mint előtte. Függetlenül attól, hányadik helyen végeztünk – bár az egészséges versenyszellem és a nyerési vágy nyilván ott motoszkált mindenkiben –, arról is megbizonyosodhattunk, értékes, széles körű tudásunk van, összejönni, ismerkedni, barátkozni, de főleg: játszani jó!

Untener Erika

A döntőn részt vevő csapatok

1. Tiszavirág (Csongrád megyei Adóügyi Klub) tagjai: Takó Györgyi, Pótári György, Lavner Ferencné
2. Triumvirátus (Borsod megyei Adóügyi Klub) tagjai: dr. Cserpák Ibolya, Gregor András, dr. Kocsis Zsuzsanna

- Firkászok (Fővárosi Pénzügyőr Klub) tagjai: Kis István, Bogschütné Gados Júlia, Untener Erika
- BESZAVA (Debreceni Pénzügyőr Klub) tagjai: Béres Csaba, Szabó Imréné, Varga István II.
- VAZS-ZALA (Zalaegerszegi Pénzügyőr Klub) tagjai: Both István, Juhász György, dr. Tarr János
- Somogyi Őszikék (Somogy megyei Adóügyi Klub) tagjai: dr. Dobor Márta, dr. Zakariás Zsuzsanna, Vajna Ferencné I.

- Zsenik (Észak-budapesti Adóügyi Klub) tagjai: Komor Géza, Vidó Bálintné, Borosné Illés Terézia
- Bakonyi betyárok (Veszprém megyei Adóügyi Klub) tagjai: Antal László, Benyovszky Pál, Máthé Éva II.

Az első három helyezett:

- Somogyi Őszikék
- Megosztva: BESZAVA és a Bakonyi Betyárok

KÖSZÖNET A DÍJAKÉRT

A díjakat a felajánló képviselőjében megjelent Takács Krisztián, a Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum kommunikációs és marketing csoport vezetője, győri önkormányzati képviselő adta át. Az eredményhirdetés előtt ő segítette ki a zsűrit és a szervezőket szorult helyzetükből. Az azonos pontot elért két csapat között ugyanis a párbaj során sem dőlt el a második és a harmadik helyezés sorsa. Ennek a helyzetnek a feloldására tette meg nagyvonalú ajánlatát, amely szerint az egyforma helyezést elért csapatoknak egyforma díj adható, s a csapatok maguk dönthetik el, hogy melyik legyen: az eredeti második vagy a harmadik díj. Köszönjük ezt a gyors, segítőkész megoldást!

Az első helyezett csapat minden tagja kétszemélyes kombinált belépőt kap a győri Múzeumok Éjszakája 2019. június 22-i rendezvényeire, 1 éjszaka szállással aznap éjszakára, ugyancsak két főre a Hotel Capitulumban. A két második helyezett csapat minden tagjának két-két belépőt ajánlottak fel a Magyar Táncfesztivál 2019. június 17. és 23. közötti műsorából egy előadásra. További nyereményük a győri kulturális intézmények kiadványaiból egy-egy könyvcsomag volt.

Horváth Attila

NAV NYOSZ adóági alelnök, a szervezőbizottság vezetője

Koszorúzás

Az I. világháború lezárásának századik évfordulóján a NAV Nyugdíjasainak Országos Szövetsége elnökségének kezdeményezésére, a Fővárosi Pénzügyőrök Klubja tagjainak aktív részvételével koszorúzási ünnepséget tartottak a Mátyás utcai pénzügyőr laktanya épületében a háborúban elesett pénzügyőr hősök emléktáblájánál. Ez alkalommal azonban nem üdvözölhetek magas rangú vendégeket a szervezők, mivel a meghívott budapesti igazgatóságok és intézmények közül egyedül a NAV KEKI képviseltette magát.

A *Himnusz* eléneklése után dr. Kaizinger Tibor ny. pénzügyőr ezredes, a NAV NYOSZ elnöke és Tánczos Imre ny. pénzügyőr alezredes családi emlékeket is magában foglaló beszéde hangzott el, majd a Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeum munkatársa, Turi Zsolt pénzügyőr őrnagy társaságában megkoszorúzták az emléktáblát a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége, valamint a NAV Képzési, Egészségügyi és Kulturális Intézete nevében.

Tóth Árpád *Katonasír* és Reményik Sándor *Glória* című versét Kovács László és Melegh Imre nyugdíjas klubtagok olvasták fel. Ezek után az alkalomra írt, rímekbe szedett szép gondolatait osztotta meg a résztvevőkkel Melegh Imre. Végül a Pénzügyőr Zenekar muzsikusa, Wagner Gábor pénzügyőr százados előadásában az *Il Silenzio* dallamával fejeződött be a koszorúzási ünnepség.

A hideg kapualjából meleg irodába vonultak át a megemlékezők, ahol Bozányné Nemes Rita titkár asszony és segítője, Gregorné Abonyi Ili teával, kávéval, pogácsával kínálta a vendégeket. Folytatva a megemlékezést, érdekes ismertetést tartott

(fotó: Bircsák Adorján)

Turi Zsolt az emléktábla 1926-os, eseményhez méltó, ünnepélyes avató ünnepségéről. Ismertette a hallgatósággal a pénzügyőrség kiemelkedő személyiségének, Bittermann Béla felügyelőnek múlhatatlan érdemeit, akinek nagy szerepe volt egyebek között a Hévízi Pénzügyőri Gyógyház, a Pénzügyőri Múzeum és a Mátyás utcai pénzügyőri laktanyában kialakított emlékhely megvalósításában.

Elmerengve a hallottakon, távozóban még egyszer végigsiklott tekintetünk a pénzügyőrség hőseinek emléktábláján, megígátva az utódok tiszteleteként elhelyezett egyetlen koszorú szalagját...

-bogsch-

Kötény és fakanál, avagy szemelvény egy pénzügyőr nyugdíjas (szakácmester) életéből

Egy jól megszervezett és sikeres „régión” szabadtéri (fásított, pergolákkal ellátott füves területen) főzőverseny – amiről egy másik beszámoló szól már – bezáró aktusaként rövidke látogatáson voltunk vendégként a verseny egyik főszervezőjénél, a nyíradonyi Nagy Gyulánál. (Mellesleg nyugdíjas pénzügyőr főtörzsászlós, akinek kezdeményezésére régióink nyugdíjasai bemutatták pörköltfőzési tudományukat).

Meglepetés volt számunkra a garázsban, és annak mellékszobájában összegyűjtött, a falakon, de még a plafonon is elhe-

ELISMERÉS

Dr. Sors László államtitkár úr, a NAV vezetője a nemzetközi vámnap alkalmából, soron kívüli előléptetésben részesítette:

Dobozi László őrnagyot,
Netye Mihály őrnagyot alezredessé,
Bozányné Nemes Rita századost őrnaggyá,
Tózsér Tünde főtörzsászlóst hadnaggyá léptette elő.

Az évente megrendezett megyei nyugdíjas találkozókon 2018-ban az alábbi személyek részesültek a NAV NYOSZ elnöksége által adományozott NYUGDÍJASOKÉRT emlékplakett elismerésben:

Vajna Ferencné (Somogy megyei Adóügyi Klub)
Varga István (Debreceni Pénzügyőr Klub)
Tóth Ferenc (Komárom-Esztergom megyei Pénzügyőr Klub)
Huber Éva, a NAV Baranya megyei Adó- és Vámigazgatóság igazgatója
Dégi Zoltán, a NAV Veszprém megyei Adó- és Vámigazgatóság igazgatója
Menyhárt Róbert, a NAV Fejér megyei Adó- és Vámigazgatóság igazgatója

lyezett, több száz főzés versenyeivel összefüggő elismerések, kitüntetések, keretezett fényképek, oklevelek, porcelánból és más anyagokból kiállított serleg díjak látványa. A helyiség nem más, mint egy szakács (és férfi barátainak) titkos barlangja.

Sok érdekes bogrács látható itt, üstök, receptjeiről szóló gyűjtemény, na, és kilónyi újság (újságkivágás), Gyula „főzős” életéről, aki mellesleg több országosan elismert programon vett már részt, főzött, és volt, amikor zsűritagként működött közre. Ezt a helyszínen kell látni!

Úgy gondoltam, nem szalasztom el a lehetőséget, hogy megkérdezzem:

– Gyula (engedd meg ezt a baráti megszólítást), mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a szabadtéri főzéssel? Vagy úzöd a konyhás főzést is?

– Hajdúnánáson a helyi középiskola tanárainak főztem halászlévet, ahová valahogyan oda-keveredett dr. Szentpéteri József halbiológus, aki a következőket mondta: „Ecsém, én ilyen finom halászlévet még nem ettem! – aztán így

folytatta. – Próbáld ki magad, és versenyezz hobbiszakácsként!” Tanácsára 1996-ban beneveztem a tiszafüredi halas napokra, amit aztán meg is nyertem. Ezt követően még négy alkalommal versenyeztem a halfőző napokon, az eredmény három első és két második hely. Budapesten 2002-ben a bajnokok versenyén 2. helyezést értem el, egyhetes kétszemélyes üdülés volt a díj, de számtalan első díjat hoztam el úgy belföldön, mint külföldön különféle ételekkel. Az utóbbi időben már csak baráti társaságoknak főzök, és esetenkénti felkéréseknél inkább már csak a zsűriasztalnál ülök és kóstolom a finom ételeket. A zsűrizéseim közül egyik legemlékezetesebb a szlovákiai Iskén, hét ország részvételével megrendezett nemzetközi körömpörkölt fesztivál, ahol zsűrielnökként működtem közre.

– És nem utolsósorban hogyan alakult eddigi életed? (Az idő rövidsége és a lap kapacitása miatt pár mondatban).

– A testülettől való nyugdíjazásomat követően tovább vezetem a Nyíradonyi Polgárőr Egyesületet, tagja vagyok az Országos Polgárőr Szövetségnek mint országos küldött, a NAV NYOSZ Észak-alföldi regionális képviselőjeként segítem a munkát, dolgozom egy biztonsági cégnek, és vasárnaponként eljárók a templomba. A fenti munkáim elismeréseként Nyíradony városától megkaptam a Pro Urbe Nyíradony díjat, míg 2018-ban egy csodálatos Magyar Ezüst Érdemkereszt állami kitüntetésben részesültem.

– Nem gondolkodtál azon, hogy ereklédet, a gyűjteményedet rendszerezve és dokumentálva, bemutathatóvá teszed?

– A jelenlegi állapotában bárki megtekintheti, több esetben megfordultak már nálam óvodás és iskolás csoportok is, valamint a gyűjteményeimből Hajdúhadházon kéthetes kiállítást rendeztek.

– Köszönöm válaszaidat és ezen látvány lehetőségét. Elismerés a NAV NYOSZ-hoz kapcsolódó lendületes ténykedésedért, és várjuk a főzéssel kapcsolatos minél több szervezésedert, mint amilyen az országos nyugdíjas bográczoszás sikeres lebonyolítása volt. (És természetesen a torokfertőtlenítőt is megköszönjük.)

Lejegyezte és fotózta: netyem

A Szövetség 2019. évi kiemelt rendezvényei

A 2018-ban újjáalakított pályázati munkabizottság – melynek tagjai: Bozányné Nemes Rita, Gregorné Abonyi Ilona, Horváth Attila, Mogyorós Jánosné, Tánczos Imre, Untener Erika, Varga István, Veress László – a tavalyi összejövetelén már megkezdte az ötletelést, melyet az idei első ülésén folytatott. A bizottság tagjai önálló kútfőből, de egymást is inspirálva három nagy szövetségi rendezvényre (Senior 10 próba, második nyárbúcsúztató találkozó és főzőverseny, idősek napi műsoros találkozó) tettek javaslatot az elnökségnek, melynek tagjai azok előkészületeit, megszervezését jóváhagyták. A következőkben röviden, az időben leghamarabb sorra kerülő eseményről adok figyelemfelkeltő információt.

SZENIOR 10 PRÓBA

A rendezvény célja, hogy vetélkedő keretében a szövetség tagjait megmozgassa, gondolkodásra készítse, ugyanakkor lehetőséget adjon a klubok tagjainak találkozására, a szurkolásra, beszélgetésre, versenyen kívüli játékra is.

A szellemi és sportvetélkedőre

a Pénzügyőr Sportegyesület Budapest, Kőér utcai sporttelepén, 2019. június 15-én, szombaton kerül sor.

Az egyes klubok maximum hatfős csapattal nevezhetnek, melyből három fő a sportvetélkedésen, három fő a szellemi megmérettetésen vesz részt, melyek egy időben zajlanak, tehát egy személy vagy a szellemi, vagy a sportversenyen indulhat. A szellemi ötpróba témakörei: festészet, szobrászat, zenefelismerés, irodalmi mű felismerése, történelmi ismeretek. A sport ötpróba

versenyszámjai: célba dobás (darts), teke (lengőteke), célba rúgás (megfelelően kijelölt terület kézilabdakapuban), váltófutás (3 x 30 méter), asztalitenisz.

A csapatok sorrendjét a szellemi és a sportvetélkedőn elért pontszámok összesítése határozza meg. A helyezettiket kivéve minden résztvevő emléklapot, az első három csapat tagjai oklevelet és érmet, valamint tárgyjutalmat kapnak. A győztes egy évig birtokolható kupát őrizhet.

A fair play-ről a versenyzők, a vitás kérdések eldöntéséről a zsűri gondoskodik, melynek elnöke: dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke. **Várunk minden okos és sportos nyugdíjastársat és a szurkolókat.**

A részletekről a Szövetség honlapja és a rendezvény szervezői adnak felvilágosítást. Az esetleges kérdéseket a nyugdijas@nav.gov.hu e-mail-címre lehet továbbítani.

A rendezvény ötlet- és témagazdája Veress László, a Pályázati Munkabizottság tagja, klubvezető.

A rendezvények költségeinek részbeni biztosítására a témagazdák pályázatokon igyekeznek támogatáshoz jutni. Aki úgy érzi, hogy kreatív ötleteivel, pályázati munkával, valamely téma ötlettel az elszámolásig tartó menedzselésével akar és tud a Pályázati Munkabizottságnak, végső soron a Szövetségnek segíteni, azt várjuk közénk. Jelentkezni a navnyosz.alelnok@gmail.com címen lehet.

A másik két, szeptemberre tervezett rendezvényről – a honlapon és a klubokhoz eljuttatandó e-maileken kívül – *A Mi Lapunk* júniusi számában tervezünk hírt adni.

Horváth Attila

a pályázati munkabizottság vezetője

Év végi találkozó

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fejér megyei Adó- és Vámigazgatóságán – mint minden évben, tartva a hagyományokat – 2018-ban is megrendezték az éves nyugdíjastalálkozót. A rendezvényen az adóági, illetve a pénzügyőr nyugdíjas kollégák mellett, Menyhárt Róbert igazgató, dr. Kaizinger Tibor nyugállományú ezredes a NAV NYOSZ elnöke, valamint a Fejér megyei adóügyi, ellenőrzési, valamint vám- és pénzügyőri szakterületek igazgatóhelyettesei is részt vettek.

A rendezvényt a Pénzügyőr Zenekar rézfúvós kvintettjének előadása nyitotta meg, majd Fekete Szonja – az adóági nyugdíjasklub vezetőjének unokája – *Ujvári Anna Nagymama* című versét mondta el.

A műsort követően Menyhárt Róbert igazgató röviden összefoglalta a NAV 2018. évi kiemelt feladatait, változásait, illetve újdonságait. Beszámolójában népszerűsítette a NAV önellátós üdülőiben történő pihenés és regenerálódás, illetve az adóügyi, valamint a pénzügyőri klubokhoz való csatlakozás lehetőségét.

Ezt követte dr. Kaizinger Tibor elnök rövid beszéde, melynek keretében Menyhárt Róbert igazgatónak a szakmai tevékenysége mellett a területén működő adóügyi és pénzügyőri klubok maximális segítségéért, kiemelkedő támogatásáért a Nyugdíjasokért Emlékermet adományozta, tevékenységét a Nyugdíjas Szövetség példaértékűnek tekinti.

Mindkét klub vezetője tájékoztatást adott az éves munkájáról, rendezvényeiről, közös élményeiről. Ezt követően Sipos Mari

díjnyertes pályázatának prózai szövegéből „A szabadság íze” című részletével zártuk a műsort.

Befejezésül a vendégeket megerített asztalok várták, melyek mellett kötetlen beszélgetések keretében élvezhették az újratalálkozás örömeit, felidézve a régi munkahelyi történeteket, valamint a nyugdíjas évek alatt szerzett élményeket.

Bízunk benne, hogy a találkozóról minden kedves nyugdíjas kollégánk egy kellemesen eltöltött délután jóleső érzésével és a 2019. évi viszontlátás reményével távozott.

Filagicsné Barca Brigitta
osztályvezető

Elsőként

Büszke arra, hogy sok dologban ő az első. Most is megelőzőtt Varga Imre nyugállományú pénzügyőr ezredes, aki Pécsről érkezett a Mátyás utcai nyugdíjas irodába, hogy az életéről beszéljünk. Idén tölti be 85. életévét, de korát meghazudtolóan friss, energikus, aktív.

– *Mint A Mi Lapunk szerkesztői-zottságának tagja, sok publikációd jelent meg e hasábkon. Ezekben gyakran megosztottál személyes jellegű információkat is. Innen tudom például, hogy bár dél-dunántúli nyugdíjasaink régiófelelőse, s Pécs városának lelkes patriótája vagy, egészen máshonnan származol.*

– Bizony, Pécstől távol esik Nyírcsászári, ahol nyolcvanöt éve születtem meg egy mélyszegénységben élő zsellércsalád legkisebb, negyedik gyermekeként – kezdi a múltba tekintést Imre. – Tízéves voltam amikor elvesztettük édesapánkat, ezért testvéreimmel nekünk is munkát kellett vállalnunk, legalább az ételért, amit a fizetség részeként kaptunk. Később állami segítségben részesült a családunk, így lehetőségünk nyílt a tanulásra. Gimnáziumi érettségivel nem sokan rendelkeztem akkoriban, ezt értékelték a katonaságnál, s felfigyeltek a kezdeményezéseimre, a közösségi aktivitásomra is. Sikerekben gazdag két év volt. Szerettem a katonaeletet, már csak a rendszeres étkezések miatt is – véget ért az éhezések ideje. Ezenkívül itt kedveltem meg az egyenruhát.

– *Ehhez képest nem keki színűt öltöttél magadra, hanem zöldet...*

– Édesanyám javaslatára jelentkeztem a pénzügyőrséghez leszerelés után, és lettem pénzügyőr, sima váll-lappal. A jövőmre gondolva úgy vélte, az állami hivatás, amely biztos nyugdíjjal jár, megfelelő lesz számomra. Tizenhárom évig szolgáltam 1957-től a Vásárosnaményi Pénzügyőri Szakaszánál, itt tanultam meg az akkor szesz- és borforgalmi adó ellenőrzéséből, dohányellenőrzésből álló szakmát.

– *Eltelt néhány év, és el kellett sajátítanod egy másikat is, amikor 1964-ben összevonták a Vámőrséget a Pénzügyőrséggel. Erről írtál is egy dolgozatot a VP NYOSZ által az összevonás negyvenedik évfordulójára kiírt, Ahogy megéltém című pályázatra.*

– Ez az esemény nagyon izgalmas szakmai kihívás volt számomra is. A szakaszok felhatalmazást kaptak 1965 januárjától a külkereskedelmi áruforgalomban a csomagolás ellenőrzésre, a kiviteli és behozatali vámkezelések elvégzésére, vámosok felügyelete mellett. Vásárosnaményban a dohány és az alma volt a két kiemelkedő exportcikk. Mátészalkán tanultuk a vámszakismeretek elméletét hetente két alkalommal. Nagyon tetszett ez az új kiteljesülési lehetőség. Szakaszparancsnok-helyettes létemre – 1963-ban neveztek ki szakaszvezetői rendfokozattal –, szívesen vállaltam járőrszolgálatot. Megkedveltem a vámszakmát.

– *A vám- és pénzügyőrségnél sűrűn megyesik, hogy valaki pályafutása során több szolgálati helyen is előfordul rövidebb-hosszabb ideig – szolgálati érdekből, vagy személyes kapcsolatok révén. Esetekben mi volt az ok, hogy Dél-Dunántúlra kerültél?*

– Egy harmadik lehetőséget nem említettél: amikor egyéni érdekből történik a költözés. Első alkalommal ugyanis ez volt a motiváció. Ifjú házasként, óvónő feleségemmel sehogyan sem tudtunk lakáshoz jutni. Korábbi, nyíregyházi megyei parancsnokom, Szalai Kornél, Pécsre került s mivel hallott e gondunkról, felajánlott Szigetváron egy szolgálati lakást. Feleségem ott

kapott állást, én pedig Pécsen lettem vámszakai főelőadó 1972–75-ig. Ekkor azonban a Somogy megyei parancsnok, dr. Szente Gyula – akivel együtt végeztem a felsőfokú szaktanfolyamon – felkínálta a helyettesi posztot, így összecsomagoltunk és Kaposvárra költöztünk. Amikor a hetvenes évek végén kialakították a régiókat, választhattam a budapesti vámcsoport vezetői vagy a pécsi parancsnokhelyettesi beosztás között. Az utóbbi mellett maradtam, így Pécsre települtünk át, s innen vonultam nyugállományba 1986-ban örnagyi rendfokozattal. Eseménydús

évek voltak, tele izgalmas, érdekes feladatokkal – nem bántam meg a döntésemet.

– *Az akkor még létező Pénzügyőr című szaklap 2006 decemberi számában terjedelmes interjú jelent meg a Pénzügyőr családok rovatában rólad, Ágnes lányodról és ugyancsak pénzügyőr férjéről.*

– Szinte természetes, hogy ezt a hivatást választotta! Nagyon büszke vagyok a lányomra, aki a NAV Baranya megyei Adó- és Vámigazgatóságán örnagyi rendfokozattal, humánigazgatási főreferensként teljesít szolgálatot. Szorgalmas tanulással szerezte meg diplomáit, s az interjúban elhangzott óhaja is teljesült azóta: boldog édesanyja a három és fél éves kis unokánknak, Blankának. Mondhatni, a testület hozta össze férjével, Miklós Imrével, aki szintén hivatásos állományú pénzügyőrként szolgál, jövedéki területen.

– *Budapesten már működött a pénzügyőr nyugdíjas egyesület, és elkezdődött országossá fejlesztése, amikor elvállaltad, hogy megszervezed az első vidéki klubot. Hogy is történt ez?*

– Pályafutásomat végigkísérte a dr. Szente Gyulával való jó kapcsolat. Ő az akkor még Egyesület néven szereplő nyugdíjas szervezet elnöke volt. Meghívott az elnökségbe, és az ott szerzett tapasztalatok alapján megalapítottam a Pécsi Nyugdíjas Klubot, amelynek 2012-ig a vezetője voltam, és közben a szekszárdi, kaposvári és mohácsi klubok létrejöttében is segítettem. Nagy sikerként könyvelem el, hogy kezdeményezésemre részesülhettek országszerte a pénzügyőr nyugdíjasok is étkezési utalványban, amit az év végi találkozókra kaptak meg. Ez később sajnos megszűnt. Közben megtörtént a testület és az APEH összevonása, amely a nyugdíjas életet sem hagyta érintetlenül. Közreműködéssel az országban először a dél-dunántúli régióban alakultak meg az adóügyi nyugdíjasklubok a megyeszékhelyeken.

– *Úgy tudom, szép gyűjteményed van a testületi elismerésekből, huszonkilenc év szolgálat és huszonhét év nyugdíjasokért végzett munkád értékeléseként.*

– Elismeréseim közül már nyugállományúként részesültem soron kívüli alezredesi, majd ezredesi előléptetésben, a Pénzügyőr Aranygyűrűt és a Pénzügyőr Dísztört is megkaptam. Megtettem, amit lehetett, de úgy érzem, itt az ideje nyolcvanötödik évemben, hogy visszavonuljak a közeleti tevékenységtől: a NAV NYOSZ elnökségében elfoglalt régiófelelősi posztomtól az áprilisi küldöttgyűlésen válok meg. Sokat teszek szellemi és fizikai állapotom megőrzéséért, amelyre szükségem is van, hiszen feleségemmel együtt még sokáig szeretnénk gyönyörű és okos kis unokánk életének részesei lenni.

– *Köszönet a huszonhét éves elnökségi munkáért és a sok cikkért, amit a lapunkba írtál! Látod, Imre, bár utolsóként hagyd el a fedélzetet az alapító atyák közül, mégis első lettél abban, hogy a leghosszabb ideig voltál elnökségi tag a Szövetségben. Úgy hiszem, ez már megdönthetetlen csúcsteljesítmény!*

B. Gados Júlia

Szombathelyi vendégeskedés

Folyamatosan érkezünk a százhusz főre megterített asztalokhoz a NAV Vas megyei Adó- és Vámigazgatóságának C épületében lévő rendezvényterembe. Megteltek az asztalok, mintegy százötven fő vett részt a rendezvényen a zalai találkozéhoz hasonlóan. Arról, hogy ebből mennyien voltak az adóügyi és mennyi a pénzügyőr részről, nem kívánom részletezni, mivel több adóügyi nyugdíjas van mindenhol. Elégedetek meg azzal, hogy minkét részről szép számmal voltak jelen. Igazgatónk megjegyezte, ennyien még soha nem voltunk.

Külön köszönet illeti Szele Andrien titkárnőt, aki kis csokival és sósborsszeszes cukorkával egészítette ki a terítést, és persze sokat köszönhetünk neki a rendezvény szervezésében is. A vendéglátás étel- és italkínálatáról a Klub Korrekt Csapata gondoskodott, megállapítottuk, hogy kiválóan (rántott hús, népi-pesen krumplikörettel, vegyes savanyúval, vadas hús mártással és zsemlegombóccal, minden igényt kielégítően került az asztalokra).

A ceremóniamester szerepét aktív pénzügyőr alezredes kollégánk, Füst László látta el. Az úgynevezett elnöki asztalnál Tóth Zoltán pénzügyőr ezredes, a vámszak vezetője, dr. Horváth Judit, dr. Szakály Emőke adóügyi vezetők, Fekete Attila dandártábornok igazgató, Horváth Attila NAV NYOSZ adóügyi elnökhelyettes, Kissné Bujdosó Rozália adóügyi klubvezető és jómagam foglaltunk helyet. A rendezvény az egyperces kegyeleti eseménnyel kezdődött, majd dr. Sors László NAV vezető idősek világnapi köszöntőjével folytatódott.

Külön tájékoztatást kaptunk dr. Fekete Attila dandártábornoktól a NAV elmúlt évéről, a sikerekről, gondokról, kiemelve a NAV ügyfélbaráti feladatait. Ezek után Horváth Attila, a NAV NYOSZ adóügyi elnökhelyettese kapott szót, aki tolmácsolta

dr. Kaizinger Tibor pénzügyőr ezredes elnök üdvözlését, és beszámolt a Szövetségben folyó munkáról, ismertette a nyitás politikáját, ami más tagszervezetekkel való kapcsolatfelvételt jelent, és a pályázati lehetőségekre is felhívta a figyelmet. Külön köszönetét fejezte ki a NAV vezetése felé országosan és megyei szinten, hogy lehetőség volt a találkozói színvonalas megrendezésére. Szót kapott Kissné Bujdosó Rozália, aki az adóügyi klub vezetőjeként arra biztatta a nem klubtag nyugdíjasokat, hogy álljanak be közénk – ehhez belépési nyilatkozatokat is hozott.

Végül, mint régiófelelős kaptam szót: üdvözöltem a nyugdíjasokat, kiemelve a Zalából érkező Fodor Aranka zalaegerszegi pénzügyőr klubvezetőt és Varga Kálmán nyugdíjas pénzügyőrt (15 évet letagadhat a korából), kellemes estét kívántam nekik, s mivel megjött az „ellátmány” nem akartam tovább szóval tartani a hallgatóságot a remek étek felett, hogy az italokról már ne is beszéljek.

Innentől kezdve a kulináris élvezeteknek és a beszélgetéseknek adtuk át a helyet. Az étellel együtt józúék voltak a beszélgetések is, bátran mondhatom, találkozni a régi kollégákkal jóleső dolog, legyen az bár adóügyi vagy vámos, itt már mindegy volt. Kitartott természetesen a „kemény mag”, amit, mondanom sem kell, a pénzügyőrök nyertek meg. Hiába az évek és a rutin – ahogy mondani szokták.

Elnézést kérek, ha valakit megbántottam volna ezzel a kifejezéssel, de kibújt belőlem a kisördög, úgyhogy ezennel zárom soraim. Megállapítottam: Újból Jó Volt Együtt Lenni!

Üdvözlettel:
Rózsa Róbert
régiófelelős

IN MEMORIAM

dr. Somogyvári János ezredes

2018. december 15-én, 97 éves korában, hosszú betegeskedés után elhunyt dr. Somogyvári János pénzügyőr ezredes, az egykori Vám- és Pénzügyőrség országos parancsnokhelyettese. Temetése szűk családi körben megtörtént.

1964. augusztus 10-én nevezték ki a vám- és pénzügyőrség országos parancsnok helyettesévé. Elsődleges feladata a nemzetközi áru- és utasforgalom növekedése következtében a társszervekkel való meglévő munkakapcsolat elmélyítése, menedzselése volt.

E kötelező feladat mellett nagy energiát fordított a pénzügyőri szakma különböző ágainak (szervezeti felépítés, vámvizsgálat, kábítószer-ismeret és -felderítés stb.) megismerésére. Szolgálati ideje alatt előjárói munkáját több pénzügyminiszteri és kormány kitüntetéssel ismerték el.

1979-ben, nyugdíjazása után egészségi állapota megromlott. Ábrahámhegyi szőlőjében egyre kevesebb örömet talált. Évekig súlyos betegen, fokozatosan elveszítve szeme világát, életútját, lehetőségeit latolgatva budapesti lakásában feküdt.

A Pénzügyőrséghez kívülről érkezett, de érte sokat tevő vezetőt veszítettünk el személyében.

Emlékét megőrizzük!
A NAV NYOSZ Elnöksége

ÖSSZEFÜGGÉSEK

Átismételtem a Madách Imréről tanultakat Alsósztrégovára vezető klubkirándulásunk kapcsán (Fővárosi Pénzügyőr Klub, Netye M.–Csík B. szervezése), sőt az internet segítségével még új információkhoz is jutottam. Legnagyobb meglepetésemre kiderült, hogy *Az ember tragédiájának* írója nagyon jó barátságban volt gróf Lónyay Menyhérttel, akivel együtt hallgattak jogot Pesten. Beleszeretett Etelkába, barátja hűgába, de mint tudjuk, a kapcsolatuk nem végződött házassággal. Nem tudjuk sajnálkozunk-e emiatt, mindenestre a Lónyay-kép mozaikját színesebbé teszi ez a barátság.

-lia

Tót hagyományok

Békéscsaba 2018-ban ünnepelte újratelepítésének 300. évfordulóját. Városunk újbóli, döntően evangélikus szlovák paraszttal történő benépesítésében jelentős szerepe volt Harruckern János Györgynek.

A szlovák hagyományokat mai napig sokan ápolják városunkban. Szép példa erre a Békéscsabához közeli Frankó Tanya és Haluskaház néven ismert porta, mely a mai tulajdonos keresztapjának és keresztanyjának, a Frankó házaspárnak, és szlovák gyökerekkel rendelkező családjaiknak állít emléket. Bartolák Mária saját elképzelései alapján újíttotta fel gyermekkorának egyik meghatározó helyszínét, hogy megőrizze az utókornak a tanyát, ápolja a vidéki élet hagyományait. Ezt a helyet 2017-ben „Az év tanyája” címmel tüntették ki. Ma már azt is tudjuk, hogy 2018-ban is a közönség első számú kedvence lett, ezáltal ismét elnyerte a díjat.

A szándék, az eredeti látvány és hangulat megőrzése tökéletesen sikerült. Némi átalakításra szükség volt, de a tanya eredeti berendezését megőrizték, korabeli bútorokat, háztartási eszközöket gyűjtöttek. A tanya körül veteményeskertbe fűszernövényeket is ültettek. Ma már nagy természetű állatokat nem tenyésztnek, de csirke, kacska, pulyka, galamb megtalálható a gazdaságban. Szeptemberben klubunk is látogatást tett a közel 100 éves, autentikus jegyeket hordozó tanyán. Ebédre hagyományos szlovák ételt, legényfogó levest és különböző ízesítésű haluskát kaptunk. Ekkor szembesültünk többen azzal a félreértéssel, hogy a haluska neve után nem galuska, hanem metélt tészta káposztás, mákos, túrós stb. ízesítéssel.

A vendéglátók kedvessége és a hely varázsa miatt döntöttünk úgy, hogy nem nevezünk be a városi kolbászfesztiválra, inkább ezen a helyen „gyúrunk”. A rekord létszámú részvételt segítette novemberi napsütéses idő, és hogy busszal, illetve kerékpárral is könnyen elérhető a tanya. A hagyományos „késfenő” pálinka elfogyasztása után nekiláttunk a hús aprításának, darálásának, majd következett a fűszerezés, kolbásztöltés. Tíz óra tájban a vidékre jellemző hagymás sült vért tálalták fel helyi savanyúsággal. Ebédre hagyományos „tót” toros levest, „mozgócskát” kaptunk, majd a kemencében sült kolbász – és némi ajándék hurka került a tányérokra. A hangulatot tovább fokozta Józsi klubtársunk harmonikajátéka, amit nótaszóval kísértünk.

Kutasi Mihályné
klubvezető-helyettes

Évet értékelték a győri nyugdíjasok

Az elmúlt év pénzügyi beszámolóját Bárkovics Sándor klubvezető tartotta meg a győri pénzügyőrök nyugdíjas klubfoglalkozásán. A tartalmas és szórakoztató klubfoglalkozások nemcsak az Eszperantó utcai előadóteremben zajlottak, hanem egyéb helyszíneken is, például klubtagjaink kertjében, ahol rendszerint a bogrács alá tüzet is raktunk. Az elkészült finomságokat a saját készítésű vagy hozott borokkal szervíroztuk. Az ilyen összejövelekek során született az ötlet, amit nem bántunk meg, hogy indulunk a pörköltfőzőversenyen. Az elhatározást tett követte, és meglett az eredménye, egy észak-dunántúli első helyezés Hévízen, és egy országos második helyezés a Királyok útján a KEKiben. Az elmúlt év kulturális eseményeit Jáni Lajos kultúrfelelős

foglalta össze, felidézve egy-egy érdekes történetet, a tizenhárom alkalommal jól megszervezett programokból.

Jövő terveink között is szerepel kihelyezett klubfoglalkozás, önköltséges kirándulások, túrák, közös kirándulások a Győri Adóügyi Klub tagjaival. Ebben az évben is lesz autóbuzos kirándulás, amely nemcsak belföldre, hanem szomszédos országokra is kiterjed. Egynapostól a háromnapos utakig szerepel terveinkben a részben önköltséges kirándulás.

A nem éppen csendes, hanem ötletekben bővelkedő felszólalóknak a megbeszélés alkalmával kiszáradt nyálkahártyájukat öblögetni kellett a klubtagok által hozott nedűvel. A kerek évfordulós ünnepeltünk így kénytelen volt felajánlani a kapott pezsgőt, amelyből mindenkinek jutott pár korty, ezzel ünnepélyesebbé vált a BÚÉK köszöntés, mert szerencsére voltak közöttünk, akik kocsival jöttek a klubnapra, s nekik csak üdítő jutott. Ennyit a mai napról, január hó második szerdájáról, a következő zajos eseményünk márciusra várható, de erről majd később.

Jáni Lajos
kultúrfelelős

Ez egy igazi unikum volt!

Milyen is lehetne az időjárás november közepén? Hát persze hogy esős, szeles, hideg. A NAV Komárom-Esztergom megyei Nyugdijas klubját ez azonban nem zavarta, pedig most tömegközlekedéssel jutottunk el az év utolsó kirándulási céljához, a budapesti Zwack Múzeumba. Mosoly szalad végig az arcunkon, ha az Unicum likőr jól ismert reklámarca bevillan. Kívül-belül, totál elázva vigyorog a folyóból kikelve a nagyvilágra. Nos, ez a vigyor biztosan nem attól a 40 fajta fűszertől került az arcára, ami ennek a likőrnek a sajátossága.

Térjünk vissza azonban a kezdetekhez. Mint a legjobb dolgok a világon, ez az ital is egy véletlen eredménye. II. József udvari orvosa a császár gyomorpanaszaira egy gyógyitaltal rukkolt elő. A keserű ital bevált, a legenda szerint az uralkodó azt megkóstolva így szólt „Dr. Zwack, das ist ein Unikum!” – egyben nevet is adva a gyógynövényitalnak.

Kíváncsian vártuk ezt a látogatást, hisz egy valódi unicumról van szó, akár a család életét, akár magát az italt tekintve. Először egy húszperces filmet tekintettünk meg a Zwack család és a gyár történetéről. Másol is készítenek gyógynövény alapú alkoholos

likőröket, a miénk azonban egy dologban biztosan mindegyiknél különlegesebb! Mi lenne más, mint az üveg formája. Gömb alakú palackban édes, fűszeres likőr! A magyar nyelv ismét talált egy tréfás, találó szót erre a termékre: gömbszörp!

A múzeumi túra utolsó állomása az a terem volt, ahol hónapokon keresztül érlelődik az ital. Itt kóstolhattuk meg az eredeti Unicumot és az Unicum Szilvát is egyenesen a tölgyfa hordókból csapolva. Nagy meglepetésünkre, a kóstolás során derült ki, hogy többen a csoportból még soha nem ittak ebből a likőrből. Sajnálhatják! Ez egy igazi UNICUM! Remélem, a bolti séta során mégiscsak meglepték magukat vagy a családtagokat egy kis hasas üveggel, az Unicumot kedvelők pedig vásároltak az új termékből, az Unicum Riserva-ból, aminek a különlegessége, hogy tokaji borral ízesítik. Én már megkóstoltam! Igazi karácsonyi, szívet-lelket melegítő itóka!

Emlékezetes, szép program volt ez a nap. Ízelítőt kaptunk a különleges italból, és ismereteket szereztünk egy különleges családról is, amelynek tagjait ugyan a történelem viharos szele szétszórta a nagyvilágban, de hazataláltak, így a híres ital Magyarország unikuma/UNICUMA maradt!

dr. Major Mária

Várunk benneteket szeretettel!

Így szól az idei első klubrendezvényre invitáló meghívó utolsó mondata, amely adóági nyugdíjait várja Salgótarjánba. Szerencsések vagyunk. Hat évvel ezelőtt „adóági” remekül választotta meg vezető segítőtársait. Gréti, Ági, és Margó személyében. Gréti csodálatra méltó türelemmel igazgatja klubéletünket, fáradságot nem ismerve, gondosan ügyel a minőségre. Ági kulturális programjaival, komolyzenei műsorok szervezésével – amelynek előadásában ő maga is szerepet vállal – kápráztatja el klubtársait, amelyek számomra felérnek egy-egy zeneterápiával. Margó kézműves ötleteivel, odaadó szorgalmával a szervezésben, kivitelezésben teszi szebbé összejöveteleinket.

A napirendi pontoknak megfelelően klubvezetőnk köszöntötte a jelen lévő vezetőket, klubtagokat az új évben, és finom

pezsgős koccintásra szólított bennünket, hiszen férfitársaink már egyensúlyoztak a tálcákkal, amelyen édes, száraz és mentes is választható volt.

Ezután értékelte a 2018-as évünket, amelyet a jelen lévő dr. Gaál Zoltán igazgató úr igen gazdagnak minősített. Néhányan hangosan is „segítették” Grétinek elmondani, hogy milyen csodás volt az egriekkel eltöltött nap, az unokás körmöcbányai kirándulás, a cseppkőbarlang Szlovákiában. „Emlékszel – mondta az egyik klubtagunk –, amikor Fallóskúton a bennünket fogadó atya segített felszolgálni a finom sült csirkecombokat az ebédnél?” Majd felidéztek a „nem kirándulós” programok sorát. Én magam is kaptam dicséretet három dologban való előadói és cikkírói közreműködésért.

Géczy Attila, jelen lévő régiófelelősünk a klub jó hangulatú összetartó erejét méltatta, valamint az egriekkel való példamutató kapcsolatartást.

A beszámoló elfogdása után a napirend folytatásaként következett az 2019. év programtervezetének ismertetése, amit a klubtagok kívánságait maximálisan figyelembe véve munkáltak ki. Itt-ott még most is lehetett rajta változtatni, hogy mindannyiunknak örömet szerezzen a megvalósítása. Ezt is szavazással pecsételtük meg. Szerintem ez az előző évekhez képest is gazdagabb.

Közben a gyönyörűen terített asztalok is gazdagabbá váltak a vendéglátás kellékeitől. Az isteni friss (csípős és nem csípős) debreceni előtt a többféle aperitif (nőies és férfias változatban), a finom sütemények – az Erikáé cukrász minőségű –, végül a csodás forralt bor, melyektől elcsendesedtek a jelenlévők.

A közös étkezést követő társalgást hallgatva eszembe jutott, hogy van nekünk, nőgrádiaknak egy *Karacs Himnuszunk* (bárki meghallgathatja YouTube-on), amelynek sorai így kezdődnek „Karacs hegynek fenn a tetején/Ég a földdel szinte összeér/A jó Isten innen vigyáz minket/Hogy életünket soha rossz ne érje.”

Kívánom, hogy így legyen! Köszönöm, hogy elolvastátok.

Szilágyi Gáborné
klubtag

SZEZONKEZDÉS CSÖRÖGÉVEL

A pécsi Pénzügyőr Klub az idei év első klubgyűlését február 1-jén tartotta szokásos bázisán. Kultúrfelelősünk kis haranggal nyitotta meg a gyűlésünket, majd köszöntötte az egybegyűlteket, és bemutatta klubunk új tagját, Rebenák Antalné.

Értékelte a 2018-as évet, beszámolt a klub előző évi programjairól, személyi változásokról, illetve a klub pénzügyi helyzetéről. A beszámolót a jelenlévők egyhangúlag elfogadták.

Majd megemlékeztünk a közelmúltban lezajlott nemzetközi vámnapról, kultúrfelelősünk felolvasta a nyugdíjas honlapunkban megjelent „ünnepi parancsot”.

Ezek után tértünk át a 2019. év munkatervének ismertetésére, amelyet a jelenlévők egyhangúlag elfogadtak. Megállapítottuk, hogy ismét egy tartalmas évnek nézünk elébe. Majd a vezetőség által a tavaszi országos küldöttgyűlésre javasolt delegált tagot – Szalai Lászlónét – a jelenlévők látható többséggel megszavazták.

A klubgyűlés záró részében lehetőség volt az idei tagdíj befizetésére, illetve két klubtársunk jóvoltából – tekintettel a farsangi időszakra – jóízű csörögéfánkot és tarka színekben pompázó farsangi fánkot eszegetni a többi finom sütemény mellett. Végezetül egy kis kötetlen beszélgetés következett üdítő és pogácsa kíséretében.

Mindannyian elégedetten, jó hangulatban távoztunk a mielőbbi viszontlátás reményében, egyben bízva abban, hogy idén is tartalmas évnek nézünk elébe, hogy aztán jövőre elmondhassuk: jó volt újra együtt a programokon! Hajrá!

Fischer Péter
Pécsi Pénzügyőr Nyugdíjas Klub

Varázshegy Zuglóban

Néhány órára regényhősnek érezhettem magam dr. Bernáth István ny. pénzügyőr ezredes vendégeként egy tízemeletes lakóépület legfelső szintjén. Thomas Mann A varázshegy című regényének szereplői tartózkodtak ehhez hasonló magasságban egy davosi tudószanatórium lakóiként.

– Elégedettséggel tölt el a tudat, hogy egész Pest a lábad alatt hever? – kérdezem a házigazdától.

– Ez azért túlzás, mert Zuglónak is csak egy csekély kis része, amit erkélyemről letekintve láthatok. A korábbi lakásom harmadik emeleti volt. Azt jobban kedveltem, valahogy emberibb léptékű volt, akár gyalog is le lehetett menni az utcára tejért, kenyérért. Az igaz, hogy akkor még fiatalabb voltam.

– Most sem vagy öreg, legalábbis hozzád képest nem.

– Ez a vélemény nagyon hízelgő rám nézve. A rideg valóság azonban az, hogy azért fiatalnak sem vagyok nevezhető, hiszen 1938. május 8-án születtem Hajdúbagos nevű községben. Boldog békeidőknek szokták azt a kort nevezni. Akkor annak is éreztem. Fényűzően nem éltünk, de nem is szűkölködtünk. Tíznel valamivel több hold földön gazdálkodtunk, lovaink, teheneink voltak. Édesapám aranykalászos gazdatanfolyamot végzett nagyon ügyes, rátermett gazda volt. Később, a földjeink elvétele után a térségben is megállta a helyét. Hárman voltunk, illetve vagyunk testvérek, mert az öcsém és a húgom is él még. Köztük én vagyok a korelnök, aminek természetesen semmi jelentősége nincs. Egyformán szeretjük egymást. Iskolába szülőfalumban kezdtem járni, majd Hajdúszováton folytattam. Kora ifjúságomat ebben a faluban töltöttem. Az általános iskola nyolc osztályának elvégzése után, helyben középiskola nem lévén, tanulás tekintetében Debrecen következett.

– Bejáró voltál?

– Csak egy évig, utána kollégista lettem, és úgy végeztem el a debreceni Fazekas Mihály Gimnáziumot, 1956-ban érettségiztem.

– Érdekes, ugyanakkor én katona voltam szintén Debrecenben. Szívesen cseréltem volna veled, mert utáltam a katonaságot.

– Nem mondhatni, hogy én rajongtam volna érte, de mivel helyhiány miatt nem vettek fel az egyetemre, nem volt más választásom. A katonaidőmet Nagykanizsán töltöttem le. Tisztes tanfolyamot elvégezve szakaszvezetőként szereltem le 1958-ban.

– Az egyenruhacserére mikor került sor?

– Nyilván a pénzügyőrséghez való kerülésem időpontjára célzol. Ez 1961-ben történt, de az előkészületeket még katonaként, Nagykanizsán megtettem. Az ottani pénzügyőri szakaszon érdeklődtem, hogy a pénzügyőrségnél van-e lehetőség továbbtanulásra. A számomra kedvező választ követően megnyugodva adtam be később a felvétel iránti kérelmemet a Hajdúszoboszlói Pénzügyőri Szakaszon.

– A többi ment már, mint a karikacsapás?

– Majdnem úgy. Kérelmem iktatásakor közölték, hogy harminc napon belül választ kapok. Néhány hónapot késnek ugyan, de végül is egy szigorú felvételi vizsgát követően behívtak előképítő tanfolyamra, melynek sikeres elvégzése után szolgálat-tételre a Hajdúböszörményi Pénzügyőri Szakaszhoz osztottak

be. Nem sok időt töltöttem ott, mert hamarosan Debrecenbe kerültem, ahonnan az utam már a fővárosba vezetett. A debreceni éveim nagyon sikeresek voltak. Röpke tíz év leforgása alatt képesített könyvelői vizsgát tettem, jelesen, illetve kitüntetéssel elvégeztem az alap- majd középfokú szaktanfolyamot, a felsőfokú szaktanfolyamon tanfolyamelső voltam. Tanulmányaimat az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán fejeztem be.

– Erre mikor került sor?

– 1971. május 29-én. Ekkor már családos ember voltam. 1962. november 17-én nősültem meg. Fiaim, István és Balázs 1967-ben, illetve 1970-ben még Debrecenben születtek. Budapestre helyezésemkor dr. Terpitkó András országos parancsnok fogadott, és a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságán a Jogi és Nemzetközi Vámosztályra nyertem beosztást. Nem maradtam végig ezen az osztályon. Idővel új osztályok alakultak, és a későbbiek során leginkább igazgatási, szervezeti szabályzati és fegyelmi ügyekkel foglalkoztam. Közben három évet csoportvezetőként a Vám- és Pénzügyőrség Fővárosi Parancsnokságán töltöttem, ahol rendbe kellett tenni az igazgatási ügyeket. A VPOP-tól vonultam nyugállományba 1994. december 30-án alezredesi rendfokozatban. Ezredessé való előléptetésemet és főtanácsosi címet nyugdíjaként kaptam.

– Hozzá kell tenni, hogy az előléptetéshez illetményemelés nem járt, mint ahogy a nyugdíjas szövetségünkben betöltött klubvezetői és régiófelelősi tisztségedhez sem, amit ennek ellenére nagy lelkesedéssel és odaadással végeztél. Ezt magam is tanúsíthatom, hiszen hosszú éveken át egymás mellett ültünk az elnökségben. Akkori beszélgetéseinkből megtudtam, hogy nem messze a fővárostól, Órbottyánban egy négyszáz négyszögöles kerttel, rajta házzal rendelkezel, ahol Júliával, a feleségeddel a nyarakat töltöd. Ott és budapesti otthonodban időnként meglátogatnak külföldön – Kanadában, illetve Belgiumban – élő fiaid, mégpedig családostól, ami nem csekélység, mert az egyik helyen négy, a másik helyen pedig két unokával büszkélkedhetsz. Öröm nézni az együttlétekről készült felvételeket. A népes társaságot szemlélve nem kell attól tartani, hogy magva szakad a Bernáth családnak. Már a szép fényképek nézegetése miatt is érdemes volt eljönni hozzád, és ha még belefér abba az időbe, ami e földi létre számomra rendeltetett, szíves meghívásodnak eleget téve meglátogatlak órbottyáni rezidenciádban is, ahol majd személyesen meggyőződom arról, hogy valóban olyan finom-e az általad készített híres alföldi pásztorétel, a slambuc.

Kis István

Szomorúan búcsúznak BAGOTAI VINCÉNÉ Editkétől, a NAV Fejér Megyei Adó-és Vámigazgatóság főrevizorától, a nyugdíjas klubunk alapító tagjától, aki 66 éves korában súlyos betegségben elhunyt.

Editke drága! S ha ez lenne az utolsó alkalom, hadd mondjuk el, hogy szerettünk és tiszteltünk.

Mindegy hová mennek a lelkek a halál után, de a miénk mindig emlékezni fog Rád. Nyugodj békében!

Fekete Lászlóné
klubvezető

Magyar hangja: Dallos Szilvia

Sok érdekes programot kínál tagjainak a Fővárosi Pénzügyőr Klub vezetősége, amelyek közül 2018-ban különösen kiemelkedő volt a következő. Mindig izgalmas a találkozás Kaiser László költő, íróval, aki visszatérő vendég nálunk, legutóbb az irodalmi pályázat zsűrielnöki szerepét vállalta el. Ez alkalommal azonban nem ő állt az érdeklődés középpontjában, habár 65. születésnapja lé-

vén ez igazán megillette volna. Kíséretében eljött közénk Dallos Szilvia színésznő, a magyar szinkron királynője. Megannyi filmben kölcsönözte hangját külföldi kolléganőinek, nemegyszer világ-

sztároknak. Érdekes mozzanatok tudhattunk meg a művésznő életéről, a színészetéről, kulisszatitkokat a szinkronizálásról.

Legelső ilyen jellegű munkáját pályája kezdetén casting, vagyis válogatás alapján kapta. Nem is akármiben szerepelt: az 1960-ban készült, Luchino Visconti által rendezett, *Rocco és fivérei* című olasz-francia filmben Annie Girardot magyar hangja volt. Rangos díjakat kapott e filmalkotás, s hogy művészi értékét mennyire emelte Dallos Szilvia hangja, azt csak mi, magyar nézők tudhatjuk. Egyébként ebben a filmben kezdte szinkronkarrierjét Sztankay István és Fülöp Viktor is. A magyar szinkront nemzetközileg is elismerték. A karakterhez, a külföldi színész zsáneréhez megfelelő hangot találni igazi művészi feladat, amelynek Hazai György szinkronrendező mestere volt.

Nem kerülhető meg Dallos Szilvia pályafutását nézve a sok évadot megélt Dallas filmsorozat. Elmondása szerint nem szerette a kezdetben unalmasan tökéletes Ellie Ewing karakterét. A történet előrehaladtával azonban emberibbé alakították a figurát, így már Szilvia is megbarátkozott vele. De megannyi más filmben is hallhattuk jellegzetes, kellemes orgánusát. A Pannónia Filmstúdió szinkronstúdiójában kezdődött több évtizede tartó barátságuk Kaiser Lászlóval, aki akkor dramaturg volt. Később könyvkiadóként gondozta Szilvia több kötetét, többek között a gyűjtésében megjelenő színészeket.

Emlékezetes, szép összefoglaló volt a művészet, a kultúra jegyében. Köszönet Zelenka Istvánnak, amiért ápolja osztálytársi kapcsolatait, hiszen az ő révén ismerhettük meg gyerekkori barátját, Kaiser Lászlót, akinek köszönhető Dallos Szilvia látogatása.

BGJ

Zala megyei nyugdíjasok találkozója

Remek találkozót szerveztek a zalai aktív kollégák az adóági és a pénzügyőr nyugdíjasok részére. Az eseményre, mint mindig, ezt már bátran állíthatom, a NAV Zala megyei Adó- és Vámigazgatóságának Balatoni utcai székházában került sor Zalaegerszegen. Szép számmal jöttünk össze adósok és pénzügyőrök egyaránt, körülbelül 110 fő tette tiszteletét a rendezvényen.

A narrátor szerepét Joó Hilda látta el kiválóan. Tájékoztatást kaptunk Kaszás Anita igazgató asszonytól és a pénzügyőrség képviselőitől Török István ezredestől az aktív állományt érintő eredményekről és problémákról egyaránt. A NAV NYOSZ részéről Horváth Attila adóági elnökhelyettes tolmácsolta a Szövetség elnöke, dr. Kaizinger Tibor nyugállományú ezredes üdvözlését, majd beszámolt a NAV NYOSZ munkájáról. Kihangsúlyozta a nyitás politikáját más szervek felé, mint pl. az IPA, valamint más nyugdíjas szervezetek irányában. Ismertette a pályázati lehetőségeket, amelynek koordinálására a Szövetség Pályázati Munkabizottságot hozott létre az ő vezetésével, amelynek munkájában részt vesz Mogorós Éva klubvezető is.

Ezek után Batha Eszter pénzügyőr hadnagy dr. Sors László, a NAV vezetőjének idősek világnapja alkalmából írt köszöntőjét olvasta fel. (Itt jegyzem meg, hogy dr. Sors László személyesen fogadta a NAV NYOSZ vezetőit, és tájékozódott a nyugdíjas kollégák helyzetéről és a Szövetség munkájáról.)

A helyi Paloczi Horváth Ádám zeneiskola tanára, Berkes Dániel és három tanítványa Kovács Réka, Béli Dorottya, Nérel Leonóra kápráztatott el bennünket remek musicaldalok előadásával.

Szót kapott minden klubvezető, ami három klubot jelent Zalában: a Zalaegerszegi Adóügyi Klub részéről Mogorós Éva, a Zalaegerszegi Pénzügyőr Klubból Fodor Aranka klubvezetők, míg a Nagykanizsai Pénzügyőr Klub képviselőjében Csaba Zoltán

szólt fel, helyettesítve (kiválóan) Takács Elemér klubvezetőt, aki nem tudott részt venni a találkozón.

Szavam ne felejtsem, személyemben a régió dolgairól beszélhettem, majd egyperces néma „vigyázzállásban” róttuk le kegyeletünket elhunyt nyugdíjastársainkért. (Mindezt a klubvezetők beszámolója után.)

Külön dicséret és köszönet illeti (amit meg is tettem hozzászólásomban) a NAV vezetőit, úgy országosan, mint helyben, hogy lehetőséget kaptunk a találkozóra. Ez alkalommal különösen Dajka Margitot illeti az elismerésünk, aki az egész rendezvényt a nyakába véve fáradhatatlanul dolgozott a sikerért. Köszönet érte. Megállapítottam Újbold JÓ Volt Együtt Lenni!

Üdvözlettel:
Rózsa Róbert
régiofelelős

Kőrösi Csoma Sándor nyomában

A napokban kaptam egy névjegykártyát. Ilyeneket olvasok rajta: újságíró, politikai szakértő, igazgatásszervező, a Magyar Újságírók Szövetsége Turisztikai és Gasztronómiai Szakosztályának vezetőségi tagja. Szerénységből, vagy ki tudja mi okból kimaradt a felsorolásból egy számomra fontos szó: világutazó. Arról, hogy ez az elnevezés helytálló, akkor szereztem tudomást, amikor az említett kártya tulajdonosa, Kőhalmi Dezső nyá. pénzügyőr alezredes a Mátyás utcai klubtalálkozásokon több alkalommal is tájékoztatást tartott külföldi utazásairól. Háttérbeszélgetésre azonban ilyenkor nem került sor. Ennek pótlása végett kerestem fel a cím gazdáját kisebbfajta néprajzi múzeumnak is beillő ceglédi lakásán. A helyzet diszkrét bája, hogy Dezső, aki utazásai során többször körülrepülte a földet, féltő aggodalommal óvott engem egy alig 70 kilométeres út

megtételétől. Feltehetően magas korom miatt. Ha megszívilem a féltést és nem teszem meg a tervezett utat, sok érdekes információval lettem volna szegényebb. Nem tudtam volna meg, hogy Dezső érdeklődése az utazás iránt már gyermekkorában megnyilvánult. Valósággal falta az útikönyveket. Még általános iskolás korában tájfutó versenyeken vett részt, majd amikor már piros útlevelhez jutott, baráti társasággal bejárta a szomszédos országokat. Idegenvezetői vizsga letétele után némi pluszpénzhez jutott, és így távoli utakat is megengedhetett magának. Megvalósíthatta régi álmát: egy nilusi hajókirándulás keretében eljutott Egyiptomba. Ekkor már vele volt Zsuzsa is, a felesége. Személyében olyan társra lelt, akinek szintén az utazás volt a hobbi, a közeli és távoli vidékek minél alaposabb megismerése. Kettesben Ausztrália kivételével minden földrészt bejártak. Amelyik ország jobban tetszett nekik, oda többször is ellátogattak. Mexikót például hétszer is felkeresték. A célba vett vidékről minden fellelhető irodalmat elolvastak. A helyszínen ennek

nagy hasznát vették, mert soha nem tévedtek el, minden helyi nevezetességet megtekintettek. Széleskörű ismereteikkel kivívták a helyiek elismerését és tiszteletét. Az utazásokra való felkészülésből a házaspár mindkét tagja kivette a részét. Zsuzsa a repülőjáratok minél kedvezőbb kiválasztásában jeleskedett,

Dezsőnek már a helyszínen a legkényelmesebb és legolcsóbb szállások felderítése volt a feladata. Elmondása szerint három gyermekük felnevelése és diplomához juttatása során annyira hozzászótkai a takarékos életmóddhoz, az észszerű pénzbeosztáshoz, hogy utazásaikat minden külső segítség nélkül, csakis fizetésükre, később nyugdíjukra hagyatkozva meg tudták oldani. Számos olyan országban jártak, főleg Ázsiában, ahol olcsóbb volt a megélhetés, mint nálunk. Kína egyes vidékei is ezek közé tartoztak. A vi-

lág legnépesebb országához tartozó Tibetbe kizárólag Kőrösi Csoma Sándor miatt látogattak el, ahol Dardzsilingben felkeresték a nagy magyar tudós és őshazakutató sírját, és elhelyezték rajta tiszteletük jeléül a nevükkel ellátott táblát.

Azt a hatalmas tudásanyagot, amire Dezső kíváncsiságtól, tudásvágytól hajtva utazásai során szert tett, megosztja másokkal is. A naptára tele van dátumok és helyszínek felsorolásával, ahol előadást tart úti élményeiről. A listán a lapozáskor mintha a mi klubunk nevét is láttam volna felvillanni.

Kis István

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kérem tisztelt tudósítóinkat, hogy a 2019 júniusában megjelenő lapszámunkhoz május 10-ig szíveskedjenek eljuttatni írásaikat, és JPEG formátumú fényképeiket az amilapunk2@gmail.com elektronikus levélcímre, vagy a NAVNYOSZ 1093 Budapest, Mátyás u. 16. postacímre. Kérem továbbá, hogy a terjedelem ne haladja meg az egy oldalt (12-es betűméret, másfeles sortávolság), és a digitális fotók legalább 1 MB méretűek legyenek. Honlapunk címe: www.navnyugdijasok.hu

a Mi lapunk

Alapítva: 1998-ban

Kiadja a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége, 1093 Budapest, Mátyás u. 16. Telefon: 06/1 550-1176 • Felelős kiadó: Dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke • Szerkesztő: Bogschütné Gados Júlia • Szerkesztőbizottság: Dr. Bálint László György, Géczy Attila, Horváth Zoltán, Varga Imre

GYÁSZ

Előző lapszámunk megjelenése óta **Izsó András** ny. pénzügyőr főtörzsszázalós (87) miskolci, **Taáp Ferenc** ny. pénzügyőr százados (55) ménfőcsanakai, **Szabó Imre** ny. pénzügyőr százados (68) debreceni, **Tátrai Zoltán** ny. pénzügyőr főtörzsszázalós (50), **dr. Prukner Attila** ny. pénzügyőr százados (55) szombathelyi, **Mészáros László** ny. pénzügyőr főtörzsrőrmester (64) bőnyi, **dr. Somogyvári János** ny. pénzügyőr ezredes (97) budapesti, **Medveczki Ottó** ny. pénzügyőr főtörzsrőrmester (68) komáromi, **Kővári Mária** informatikus, APEH (74) veszprémi, **Kis Pál**, APEH (82) pécsi, **Tánczos Imre** ny. pénzügyőr alezredes (83), **Szabóné Domonkos Judit**, VP (72), **Ambrusz Józsefné**, VP (89) budapesti nyugdíjastársunk elhunytáról kaptunk értesítést.

Nyugodjanak békében!